

ftolene kunde altsaa ikke gjøre Andet, men de bleve idømte Bøder af 200 Kr., og det uagtet det paagjældende Smør var i den rette Art Fougtaget, og der var et Stempel paa dem, som betegnede, at det var Kunstsmør, men det var ikke netop formet som Regjeringens Stempel, det var noget anderledes, deri bestod Overtrædelsen, men at belægge saadan Overtrædelse med en saadan Straf, maa forekomme Enhver at være en Urimelighed. Det samme finde vi her, og det gaar langt videre. Der fastsættes for Overtrædelse af § 1 og § 2, § 3, § 4 og § 6 og § 7, det vil sige, omtrent alle Lovens Bestemmelser, Fængselsstraf enten ubetinget eller principalt, saaledes, at kun under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder fra 200—2000 Kr. fastsættes. Lad os se, hvad er det for Overtrædelse, der skulle straffes paa den Maade, det er Unødvendigheder med Hensyn til Emballagen, Undladelse af at føre Bøger, Anbringelse af det færdige Produkt i Beholdere, som ere noget afvigende, Udførsel og Indførsel, Blandingen af Kunstsmør og Farvning af Kunstsmør. Naar Kommissionen, der sandelig ikke kan siges at have været fri for enhver Smørfeber, dog ikke er gaaet videre end til at sige, at naar det er forbundet med svigagtig Hensigt, saa burde Fængselsstraf anvendes — kun i eet Tilfælde, nemlig ved Blanding af Kunstsmør med naturlig Smør, har Kommissionen foreslaaet ubetinget Fængselsstraf, men det var rigtignok paa et ganske eiendommeligt Ræsonnement, idet den ganske pludseligt og uventet, tør jeg sige, stillede sig paa Forbrugers Standpunkt — og siger, at Blandingsmør er altfor dyrt og derfor bør vi forhindre det. Naar man ser, at Forbrugernes Interesse ikke har været det Afgjørende for Kommissionen, saa faar man en vis Mistanke, ikke om at Kommissionen ikke har talt efter sin Overbevisning, men har havt Feber i det Dieblit, den skrev dette. Om Blandinger med Smør gjælder selvfølgelig aldeles det samme som om det Øvrige. Blandinger med Smør indtil 50 pCt., saaledes som der er blevet nævnt, er jo et bedre Produkt end meget af det Smør fra 3die til 6te Klasse, der nu sælges og betales temmelig dyrt, og bliver til 7de eller 8de Klasses Smør, inden det gennem daarlige Lagre kommer til Forbrugerne. Og det er ikke blot Fængselsstraf, der fastsættes, men det er Fængselsstraf under Henvisning til den almindelige borgerlige Straffelovs § 25, og den veed man jo indbefatter saavel simpelt Fængsel og Fængsel paa sædvanlig Fængstoft, som Fængsel paa

Bånd og Brød indtil 6 Gange 5 Dage. Saa høie Straffe bliver det altsaa overladt Domstolene at anvende overfor Overtrædelse, begaaede i ikke svigagtig Hensigt, og Overtrædelse af saadan Art, som, naar de ikke ere forbundne med svigagtig Hensigt, ikke af Noget anses for virkelige Forbrydelser. Enhver maa dog vistnok indrømme, at en Lov, der fastsætter saadanne Straffe, bærer Vidnesbyrd om, at man der er kommet ind paa Afveje ved Behandlingen af hele dette Forhold. Hvad de Bøder fra 200—2000 Kr. angaa, som ere fastsatte „under særdeles formildende Omstændigheder“, da er en saadan Bestemmelse vistnok heller ikke heldige. Det viste sig i det Tilfælde, jeg før nævnte med disse 20 Smaahandlere i Kjøbenhavn, der hver fik 200 Kroner i Mulkt, medens saa vidt jeg erindrer den store Fabrikant heller ikke fik Mere end 200 Kroner i Mulkt. Der burde i al Fald fastsættes betydelige Forskjelligheder i Multken for saadanne Tilfælde, men Domstolene ere afstaarne derfra, idet de erkjende, at 200 Kroner Mulkt er tilstrækkelig for en Fabrikant i saadant Tilfælde, og de Andre kunne ikke dømmes billigere. Ved Bedømmelsen af Multkens Størrelse bør Domstolene være i Stand til at tage Hensyn til, hvor stor en Fortjeneste de Paagjældende kunde faae ved disse Overtrædelse. Jeg gaar altsaa ud fra, at de ikke ere foretagne i svigagtig Hensigt, men at de have havt Fordel derved. Fordelen kan naturligvis være forskjellig; men naar de som Smaahandlere kun kunne have ringe Fortjeneste, maa Bøderne ogsaa sættes ringe. Fabrikanten derimod kan have havt større Fordel derved, og tillige har han en særlig Forpligtelse til at paase Overholdelsen af disse Kontrolbestemmelser; det er han i Stand til, medens Smaahandleren ikke er, eller i al Fald vanskeligere er i Stand dertil. For Fabrikanterne og Engros-handlerne burde der fastsættes større Bøder. — Uden at gaa ind paa de øvrige Punkter, hvorom jeg ikke kan tale som Sagkyndig, skal jeg dog fremhæve en anden Omstændighed, nemlig at naar Fængselsstraf kan anvendes, kan ogsaa Varetægtsfængsel anvendes, thi Fængsel indbefatter ikke blot simpelt Fængsel, men ogsaa de andre Arter af Fængsel. Det sætter altsaa Domstolene i Stand til at sætte en Mand i Varetægtsfængsel, holde ham der paa ubegrændset Tid, tilsvie ham ikke blot stor personlig Lidelse, men maaste økonomisk Ruin; thi han er jo fuldstændig afstaaet fra at paase sin Forretning. Dette sætter Domstolene i Stand til, og jeg tror, at med de Exempler for Die, vi have havt i den senere Tid, paa den Maade, hvorpaa Dom-